De ſufferēcia defectuū alioꝝ. Ca. xvi.

Ve homo in ſe vl' in alijs emēdare nō
pt debet paciēter ſuſtinere donec de⁹ ali
ter ordinet Cogita qꝛ ſic forte meli⁹ eſt
pro tua probacōe ⁊ paciētia. ſine q̄ nō ſūt mlt'
tū pōderāda merita nr̄a. Debes tamē pro tali
b⁹ impedimētis ſupplicare vt de⁹ tibi digne-
tur ſubuenire. ⁊ poſſis benigne portare. Si q̄s
ſemel aut bis āmonit⁹ nō acq̄eſcit noli cū eo
ↄtendere: ſed totū deo ↄmitte. vt fiat volun-
tas ei⁹ ⁊ homini in oīb⁹ ſeruis ſuis. q̄ ſcit bene
mala in bonuꝫ ↄuertere. Stude paciēs eſſe in
tollerādo alioꝝ defectus ⁊ q̄leſcūqꝫ infirmita
tes. qꝛ ⁊ tu mlt'a habes q̄ ab alijs oportꝫ tolle
rari. Si nō pt. potes te talē facere ſicut vis. q̊-
mō poteris aliuꝫ habere ad tuum bn̄placitū. li
benter habem⁹ alios pfectos: ſed tam̄ ꝓprios
non emēdam⁹ defect⁹. volumus qꝫ alij ſtricte
corrigant' ⁊ ipſi corrigi nolum⁹. Diſplicet a-
liorum larga licēcia et tamē nolumus negari
quod petimus. Alios reſtringi p ſtatuta volu
mus. ⁊ ipſi nullaten⁹ patimur eo ampli⁹ co-
hiberi. Sic ergo ptꝫ q̄ꝑ raro proximuꝫ ſicut noſ
ipōs pēſamus. ſi eſſent oēs pfecti quid tunc
haberemus ab alijs pro deo pati. Nunc au-
tem de⁹ ſic ordinauit. vt diſcam⁹ alter alteri
us onera portare. quia nemo ſine defectu. Ne

mo ſine onere. nemo ſibi ſufficiens. nemo ſibi ſatis ſapiens: ſed oportz nos iuicē portare Inuicē ↄſolari pariter adiuuare. iſtrué ⁊ ammoné. Quāte aūt virtutis q̄ſqz fuerit meli⁹ ptz occaſiōe aduerſitatis Occaſiō es nāque hoīez fragilē nō faciunt: ſed liquas ſit oñdūt.

De monaſtica vita Ca. xvij

Portet vt diſcas teipſuz in multis frāgé ſi vis pacē ⁊ cōcordiā cū alijs tené. Non ē paruū in monaſterijs vel ↄgregacōe habitare. ⁊ inibi ſine querela ↄuerſari. et vſqz ad mortem fidelis pſeuerare. Beatus qui ibidem bene vixit. et feliciter ↄſūmauit. Si vis debite ſtare ⁊ pficere teneas te tāq̄ exulē ⁊ pegrinū ſup terrā. Oportet te ſtultū fieri ꝓpter xp̄m ſi vis religioſā ducere vitā. Habit⁹ ⁊ tōſura modicū ↄfert: ſz mutatio morū ⁊ īteḡ mortificacō paſſionū veꝝ faciūt religioſū Qui aliud querit q̄ pure deū ⁊ anime ſue ſalutem: nō inueniet niſi tribulacōez ⁊ dolorē. nō pōt eciā diu ſtare pacific⁹: qui nō nitit̄ eſſe minim⁹ ⁊ in ōmb⁹ ſbiect⁹. Ad ſeruiēduz veniſti nō ad regēduz. ad paciēdū et laborāduz ſcias te vacatū n̄ ad ociāduz vl̄ ad fabulāduz Hic ergo pbāt̄ hoīes ſic auꝝ ī fōrce. h̄ neō p̄t ſtaé n̄ ex toto corde ſe voluerit ꝓpter deū hūiliare